

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 19 martie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2020, declarat de avocata Angela Babără, în numele inculpatului

Plotnic Dorel XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>31.01.2019 – 19.03.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>18.05.2020 – 14.09.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>05.11.2020 – 27.01.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 19 martie 2020, Plotnic Dorel a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, după definitivarea sentinței, cu includerea termenului arestării la domiciliu de la 13.12.2018 până la 11.01.2019.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3908 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 17 noiembrie 2018, aproximativ ora 14.30, inculpatul Plotnic D., aflându-se în preajma blocului locativ amplasat pe adresa XXXXXX XX, XXXXXX, urmărind scopul vătămării grave a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, a aplicat față de Stratan C., născut la XXXXXX, violență fizică, manifestată prin aplicarea unei lovituri în regiunea capului, în rezultatul căreia ultimul a căzut, lovindu-se cu capul de asfalt, astfel, cauzându-i

acestui, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018, traumă cranio-cerebrală deschisă cu fractura bolții și bazei craniului, hematom subdural, contuzie cerebrală, complicată cu encefalită și bronhopneumonie purulentă, care au provocat decesul victimei Stratan C.

Potrivit aceluiași raport de expertiză, trauma cranio-cerebrală deschisă, depistată pe cadavrul victimei Stratan C., s-a manifestat prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bolții și bazei craniului, hemoragii subdurale bilaterale, hematom subdural emisferial pe dreapta, hemoragii subarahnoidiene în lobii frontali bilateral, ramolire postcontuzională a lobilor frontali bilateral, hematom intracerebral parieto-frontal stânga, sânge în ventriculele cerebrale și a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent sau la lovirea de acesta cu circa o lună până la deces, posibil în circumstanțele sus-menționate, având legătură cauzală directă cu decesul victimei și, după criteriul pericolului pentru viață, calificându-se ca vătămare corporală gravă.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina parțial și a declarat că, împreună cu soția și 2 copii s-au pornit cu automobilul personal la rude. În apropierea blocului, pe partea carosabilă, mergeau 4 persoane în stare de ebrietate evidentă. A claxonat de 2 ori ca să-i avertizeze, dar 2 dintre aceștia s-au înclinat brusc spre mașină, ce l-a făcut să oprească. A ieșit și le-a făcut observație persoanelor, iar aceștia l-au numit cu cuvinte vulgare. Una din persoane s-a îndreptat brusc spre el. Crezând că vrea să-l lovească, l-a lovit cu palma o singură dată. Când altă persoană s-a pornit spre el, la fel, i-a aplicat o palmă acestuia. Când s-a întors din învălmășeală, a observat că a treia persoană, Stratan C. era culcat la pământ. În momentul în care acesta a încercat să-i despartă, din inerție, involuntar, i-a fost aplicată o lovitură și lui Stratan C. A luat trusa medicală și i-a acordat primul ajutor medical, apoi a chemat ambulanța. I-a aplicat un pansament la cap lui Stratan C. și îi ținea capul într-o poziție mai comodă. Nu a avut un conflict direct cu Stratan C. și nu a avut intenția să-l lovească anume pe el, conflictul izbucnind cu cele 2 persoane care s-au înclinat spre mașină. Din spusele persoanelor care erau acolo, a înțeles că Stratan C. s-a lovit cu capul. În această parte nu recunoaște vinovăția, deoarece decesul nu a survenit de la lovitura aplicată de el.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, succesorul părții vătămate Testimițeanu T. a menționat că tatăl său avea 76 ani, nu era o persoană agresivă și nu știe cine l-a lovit pe tatăl său. În ziua incidentului i-a sunat tatălui său, precum și unui cunoscut al acestuia, care i-a spus că a fost o bătaie și tatăl ei a fost lovit. A discutat cu inculpatul, în perioada examinării cauzei și acesta i-a spus că nu poate să-i achite careva prejudiciu material sau moral, iar de careva sumă nici nu s-a discutat.

Martorul Cravciuc A. a relatat că nu cunoaște partea vătămată și succesorul părții vătămate. Aproximativ în luna octombrie-noiembrie 2018, în timp ce mergea la mama sa, aproape de casa nr. 27 din XXXXXX XXXXXX, a văzut mai mulți bărbați, dar având căștile în urechi, nu a auzit ce se întâmplă, nu a înțeles dacă strigau sau vorbeau. A văzut că ei discutau, unul dintre bărbați a început a gesticula, apoi șoferul s-a întors înapoi la automobil. Bărbatul îi striga ceva în urmă, șoferul s-a întors a început să-i spună ceva, în acel moment el a scos căștile din urechi și deja a auzit că vorbesc pe

tonuri ridicate, chiar strigau, după care una din persoanele care se aflau la locul incidentului a mers spre șofer, nu l-a lovit, dar s-a îndreptat spre șofer și ultimul l-a împins de la el. Ca să nu cadă jos, s-a agățat cu mâna de mașină, a alunecat de pe portbagaj și căzut jos pe pământ lângă bordură. Apoi, al doilea bărbat, implicat în conflict, s-a îndreptat, la fel, spre șofer, făcând un pas mic spre acesta, iar șoferul l-a lovit și bărbatul lovit a căzut jos imediat. El a alergat, a încerca să-l ridice pe al doilea bărbat de jos și șoferul automobilului a sunat la ambulanță, a mers la mașină a scos trusa medicală și i-a acordat primul ajutor, l-a rugat și pe el să sune la ambulanță. Celui de-al doilea bărbat, șoferul i-a aplicat doar o lovitură în față cu pumnul, iar după ce acesta a căzut jos, șoferul nu l-a mai lovit. Lovitura aplicată celui de-al doilea bărbat nu a fost cu amplitudine, fiind o lovitură simplă. A văzut momentul în care a căzut al doilea bărbat, din poziția verticală a căzut în urmă, nu știe dacă s-a lovit cu capul sau la spate.

Martorul Mladin G. a indicat că partea vătămată Stratan C. era vecinul lui. Împreună cu Constantin, Alexandru și Vasile mergeau spre casă, pe partea stângă a XXXXXX XXXXXX. La colțul străzii, în apropiere de intrarea în ograda casei, în întâmpinarea lor, de după cotitură, a ieșit o mașină. O porțiune de drum era reparat, iar o jumătate de drum nu era reparată și mașina a ieșit pe partea reparată, ridicând viteza. El s-a indignat și a ridicat mâinile să-i dea de înțeles șoferului că merge cu viteză prea mare, mașina s-a oprit, iar ei s-au dat la o parte. În momentul când mașina s-a oprit, el se afla în spate, nu a văzut unde era partea vătămată și nu ține minte unde se aflau prietenii lui în raport cu poziționarea mașinii. Inculpatul a coborât din mașină, s-a îndreptat spre el, l-a apucat de gulerul scurtei, l-a împins cu mâinile și el a căzut jos. Apoi s-a ridicat și a pornit după șofer, ajungând ambii în fața mașinii și atunci a văzut partea vătămată culcată la pământ, fără cunoștință, și el a scos o batistă și l-a șters, deoarece îi curgea sânge din nas. Șoferul i-a spus să nu se apropie și să nu atingă nimic, iar el imediat s-a dat într-o parte, apoi a venit poliția. În momentul în care a ieșit din mașină, șoferul avea un comportament agresiv, fiind indignat că a fost oprit.

Martorul Curoșu V. a comunicat că era cu Sașa, Grișa și bătrânul care a fost lovit, se deplasau pe partea stângă a drumului, pe lângă blocuri, pe str. XXXXXX. Din sensul opus venea o mașină, care a claxonat ca să se ferească bătrânul care era servit, pentru a trece mașina. Apoi, automobilul s-a oprit, a coborât șoferul și l-a lovit pe bătrân. Nu cunoaște de ce s-a oprit mașina, probabil șoferul s-a enervat, deoarece bătrânul mergea haotic. În timpul incidentului era la 10 m. de celelalte persoane, aflându-se în fața mașinii. După lovitură, bătrânul a căzut jos și era murdar de sânge, deoarece s-a lovit cu capul de asfalt. Șoferul îi striga bătrânului de ce nu s-a ferit, posibil ultimul era în stare de ebrietate, deoarece a văzut că înainte de incident ei au ieșit din bar. Probabil șoferul l-a lovit pe bătrân cu pumnul în partea stângă în regiunea dreaptă a feței și acesta a căzut. Mergea pe drum pe partea stângă, alături de drum, trotuar și bordură nu era, era o cărare printre copaci, pe care merge lumea. Nu cunoaște ce spuneau cele 3 persoane când a coborât șoferul. Înainte de a fi lovit bătrânul, persoanele nu i-au adresat șoferului careva cuvinte, doar după ce l-a lovit, cineva l-a întrebat de ce a lovit. Persoanele nu au atins mașina și nu au lovit-o. Primul ajutor medical bătrânului i l-a acordat o domnișoară, nu a văzut dacă șoferul i-a acordat ajutor, deoarece a trecut pe partea cealaltă de drum, apoi a venit salvarea și poliția.

Martorul Roșca A. a relatat că se deplasa între Startan C. și Mladin G., iar Curoșu V. mergea în față, pe drum, pe partea stângă, deoarece trotuarul era în reparație. De după colț a venit cu viteză o mașină, iar Mladin G. i-a arătat cu mâna, reproșându-i că merge cu viteză. Aproximativ la 3 m. automobilul s-a oprit, a coborât șoferul și l-a lovit cu palma pe Mladin G., care a căzut jos. După care i-a aplicat o palmă și lui, iar el a căzut peste bordură. Când s-a ridicat, deja îl lovide și pe Stratan C., care a căzut jos, iar din partea stângă a capului îi curgea sânge. Mladin G. s-a ridicat și i-a pus batista sub cap. Șoferul stătea de vorbă cu soția și copilul, mai era un băiat care a filmat cele întâmplate. A întrebat șoferul de ce lovește un om în vârstă și acesta i-a mai aplicat o lovitură. A văzut momentul în care șoferul a lovit partea vătămată peste față, iar acesta a căzut jos și s-a lovit la cap.

Martorul Cornovanu A. a comunicat că șoferul s-a apropiat de grupul de persoane și a lovit o singură dată cu pumnul în față pe una din persoane, care a căzut jos, însă s-a ridicat imediat. Între ei doi s-a implicat încă un bărbat din grupul celor patru persoane, iar șoferul i-a aplicat și acestuia o singură lovitură cu pumnul în față. De la lovitură primită, cea de-a doua persoană a căzut și ea la sol și s-a lovit cu capul de asfalt. Ea a auzit și a văzut căzătura celei de-a doua persoane, care s-a lovit cu ceafa de asfalt, fiindcă a căzut pe spate, iar după căzătură a rămas nemișcat. Alte lovituri n-au fost aplicate.

Martorul Vasilica V. a indicat că la distanța de aproximativ 50-80 m. era un automobil în mijlocul drumului. Șoferul a coborât jos și a intrat în conflict cu alte 4 sau 5 persoane, care se aflau în apropierea mașinii. Nu a auzit ce vorbeau între ei. Șoferul a lovit o singură dată cu pumnul în față pe una din cele 4 persoane, care a căzut jos și s-a ridicat imediat. În conflict s-a implicat încă un bărbat din acel grup, iar șoferul i-a aplicat și acestuia o singură lovitură cu pumnul în față. De la lovitură primită, cea de-a doua persoană a căzut și s-a lovit cu capul de asfalt. Ea a auzit și a văzut căzătura celei de-a doua persoane, care s-a lovit cu ceafa de asfalt, fiindcă a căzut pe spate. Alte lovituri n-au fost aplicate. Șoferul văzând că cea de-a doua persoană și-a pierdut cunoștința, a mers la mașina lui și a scos trusa medicală pentru acordarea primului ajutor medical.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018, decesul victimei Stratan C. a survenit în urma traumei cranio-cerebrale deschisă cu fractura bolții și bazei craniului, hematom subdural, contuzie cerebrală, complicată cu encefalită și bronhopneumonie purulentă. Trauma cranio-cerebrală deschisă, depistată pe cadavrul victimei Stratan C., s-a manifestat prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bolții și bazei craniului, hemoragii subdurale bilaterale, hematom subdural emisferial pe dreapta, hemoragii subarahnoidiene în lobi frontali bilaterali, ramolire postcontuzională a lobilor frontali bilaterali, hematom intracerebral parieto-frontal stânga, sânge în ventriculele cerebrale și a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent sau la lovirea de acesta cu circa 1 lună până la deces, posibil în circumstanțele susmenționate, având legătură cauzală directă cu decesul victimei și, după criteriul pericolului pentru viață, se califică ca vătămare corporală gravă.

Prin urmare, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, și care a provocat decesul victimei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 din Codul penal, se caracterizează prin vătămarea gravă a integrității corporale sau sănătății, care, la rândul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave - decesul victimei.

Din punctul de vedere al laturii obiective, fapta infracțională de la art. 151 alin. (4) Cod penal cuprinde vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (urmările prejudiciabile primare), care, la rândul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave – decesul victimei (urmările prejudiciabile secundare).

Decesul victimei trebuie să se găsească într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății. Mai mult, această legătură de cauzalitate trebuie să fie cuprinsă de vinovăția făptuitorului.

În planul laturii subiective, fapta specificată la art. 151 alin. (4) Cod penal se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare.

Astfel, decesul părții vătămate a survenit în urma aplicării unei lovituri în regiunea capului, în rezultatul căreia ultimul a căzut, lovindu-se cu capul de asfalt, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018, fiindu-i cauzată traumă cranio-cerebrală deschisă cu fractura bolții și bazei craniului, hematom subdural, contuzie cerebrală, complicată cu encefalită și bronhopneumonie purulentă.

Ori, inculpatul în momentul aplicării loviturii părții vătămate în regiunea capului, trebuia și putea să prevadă posibilitatea survenirii urmărilor grave, care ar duce la decesul persoanei și, în condițiile în care inculpatul a văzut că victima este o persoană în etate, avea 76 ani, era în stare de ebrietate, iar în momentul aplicării violenței aceștia se aflau pe carosabil (asfalt), inculpatul fiind din punct de vedere fizic superior victimei, nu a calculat și nu a luat în considerație forța cu care a aplicat lovitura, iar după intensitate și în coraport cu cel care a suportat lovitura, are o forță majoră care, în consecință, a dus la cauzarea unor leziuni corporale periculoase pentru viață, urmate de deces.

Potrivit declarațiilor inculpatului și ale martorilor, între aceștia inițial a avut loc un conflict. Or, după ce împreună cu victima au consumat băuturi alcoolice, se deplasau pe carosabil, când i-au făcut observație șoferului că a condus automobilul cu viteză și acesta a oprit, a ieșit din automobil și a inițiat un conflict cu victima și martorii, iar victimei i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, în rezultatul căreia acesta a căzut, lovindu-se cu capul de asfalt.

Totodată, este irelevantă poziția apărării că inculpatul i-a aplicat părții vătămate o singură lovitură în regiunea feței, iar survenirea decesului se datorează căderii acestuia și lovirea cu capul de asfalt, fapt ce nu a fost cuprins de intenția inculpatului, or, în speță, s-a constatat că există o legătură de cauzalitate dintre lovitura puternică aplicată de către inculpat cu pumnul în regiunea capului părții vătămate și căderea acestuia și lovirea lui puternică de asfalt, cu producerea leziunilor corporale care au dus la deces.

Conform art. 19 Cod penal, dacă, drept rezultat al săvârșirii cu intenție a infracțiunii, se produc urmări mai grave care, conform legii, atrag înăsprirea pedepsei penale și care nu erau cuprinse de intenția făptuitorului, răspunderea penală pentru atare urmări survine numai dacă persoana a prevăzut urmările prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate sau dacă persoana nu a prevăzut

posibilitatea survenirii acestor urmări, deși trebuia și putea să le prevadă. În consecință, infracțiunea se consideră intenționată.

La fel, este nefondată poziția apărării că fapta infracțională prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal nu și-a găsit confirmare, iar acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate pe art. 149 alin. (1) Cod penal, ca lipsirea de viață din imprudență, fiind stabilit că decesul victimei s-a produs ca urmare a vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății cauzate din imprudență, argumentarea apărării având un caracter teoretic, nefiind aplicabilă speței, pe motiv că acțiunile inculpatului au fost intenționate, exprimate prin acțiuni concrete - lovirea unei persoane, care prin intensitatea forței are un caracter major, fapt ce s-a confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018.

Infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal stabilește ca latură obiectivă a infracțiunii vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, acestea fiind apreciate ca urmări prejudiciabile primare, care au provocat urmări prejudiciabile și mai grave, ca decesul victimei, fiind anume acele urmări prejudiciabile pe care făptuitorul nu le-a prevăzut, însă trebuia și putea să le prevadă, aplicând lovitură cu forță victimei, care avea o vârstă înaintată și era în stare de ebrietate.

Deci, probele administrate demonstrează că inculpatul Plotnic D., la 17.11.2018, aproximativ la ora 14.30, aflându-se în preajma blocului locativ amplasat pe XXXXXX XX, XXXXXX, urmărind scopul vătămării grave a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, a aplicat față de Stratan C. violență fizică, manifestată prin aplicarea unei lovituri în regiunea capului, în rezultatul căreia ultimul a căzut, lovindu-se cu capul de asfalt, astfel, cauzându-i acestuia, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018, traumă cranio-cerebrală deschisă cu fractura bolții și bazei craniului, hematom subdural, contuzie cerebrală, complicată cu encefalită și bronhopneumonie purulentă, care au provocat decesul victimei Stratan C.

Potrivit aceluiași raport de expertiză, trauma cranio-cerebrală deschisă depistată pe cadavrul victimei Stratan C. s-a manifestat prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bolții și bazei craniului, hemoragii subdurale bilaterale, hematom subdural emisferial pe dreapta, hemoragii subarahnoidiene în lobii frontali bilateral, ramolire postcontuzională a lobilor frontali bilateral, hematom intracerebral parieto-frontal stânga, sânge în ventriculele cerebrale și a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent sau la lovirea de acesta cu circa 1 lună până la deces, posibil în circumstanțele menționate, având legătură cauzală directă cu decesul victimei și, după criteriul pericolului pentru viață, calificându-se ca vătămare corporală gravă.

Astfel, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

Or, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu a fost dovedită pe deplin în baza probelor administrate, fiind stabilit raportul de cauzalitate între acțiunile inculpatului și vătămarea gravă a integrității corporale a părții vătămate, în urma cărora ultimul a decedat.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, care a provocat decesul victimei și care se pedepsește cu închisoare de la 12 la 15 ani, a recunoscut parțial vina, că anterior nu a fost condamnat, are 2 copii minori la întreținere, este angajat în câmpul muncii, este la primul conflict cu legea penală, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost constatate, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin izolare de societate.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui să fie recalificate în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.

Apelantul a invocat că prima instanță a eșuat în a aprecia la justa valoare starea de fapt existentă și nu a ținut cont de cadrul legal relevant, care demonstrează netemeinicia acuzațiilor aduse și impuneau adoptarea unei soluții de recalificare a acuzațiilor.

El nu a avut intenția de a-i cauza vătămări corporale grave lui Stratan C., iar prima instanță a omis să aprecieze la justa valoare aceste împrejurări, ignorând declarațiile martorilor Cravciuc A. și raportul de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018, care direct indică că decesul părții vătămate a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale deschise cu fractura bolții și bazei craniului, hematom subdural, contuzie cerebrală, care s-a complicat cu encefalită și bronhopneumonie purulentă. Trauma depistată a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent sau la lovirea de acesta. Este posibilă formarea leziunilor depistate în circumstanțele indicate în ordonanță: cădere din poziție ortostatică, heteropropulsată.

Or, în urma audierii inculpatului și a martorilor oculari în instanța de judecată, precum și în urma confruntărilor efectuate în cadrul urmăririi penale, s-a constatat că Stratan C. a fost lovit de inculpat doar o singură dată, cu o lovitură simplă, fără amplitudine, în urma unui conflict apărut între ultimul și un grup de persoane, printre care și partea vătămată și, din cauza stării de ebrietate, precum și a ghețușului de pe asfalt, ultimul a căzut, lovindu-se cu capul de asfalt. Ulterior, inculpatul i-a acordat lui Stratan C. primul ajutor medical și a apelat la Serviciul de Urgență Medicală, rugând s-o facă și alți martori oculari, a rămas la fața locului până la sosirea urgenței și a poliției.

Din punct de vedere al laturii obiective, infracțiunea prevăzută la art. 151 alin. (4) Cod penal cuprinde vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății (urmările prejudiciabile primare), care, la rândul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave – decesul victimei (urmările prejudiciabile secundare).

Astfel, art. 151 alin. (4) Cod penal prevede răspundere penală pentru două infracțiuni: 1) vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății; 2) lipsirea de viață din imprudență. Aceste două infracțiuni au fost reunite în una singură, deoarece orientarea principală a faptei o formează vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei a reprezentat urmările prejudiciabile firești ale faptei, nedorite și neadmise de inculpat. Decesul victimei trebuie să se găsească într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar legătura de cauzalitate trebuie să fie cuprinsă de vinovăția făptuitorului. Dacă decesul victimei a fost determinat în mare parte de

starea de sănătate a victimei, caz în care este suficientă orice influențare din afară pentru a fi posibil sfârșitul letal, atunci cele comise nu pot fi calificate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Din declarațiile martorilor și ale inculpatului se confirmă că conflictul nu a fost între Plotnic D. și partea vătămată, nefiind demonstrată nici intenția inculpatului de a-i cauza vătămări corporale grave victimei, deoarece nu s-a pregătit din timp pentru a-i cauza leziuni acestuia, aplicându-i doar o singură lovitură cu palma sau pumnul, fără amplitudine, în regiunea feței victimei, mai mult, nu a dorit și nici măcar nu a avut posibilitatea să prevadă survenirea decesului acestuia.

Deci, fapta săvârșită nu poate fi încadrată ca vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei, deoarece intenția inculpatului nu a fost nici de cauzare a vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății, nemaivorbind de dorința sau posibilitatea de a prevedea survenirea decesului victimei.

Totodată, vătămarea gravă a integrității corporale săvârșită cu intenție presupune întrunirea concomitentă a trei condiții: 1) trecerea unui interval de timp din momentul luării hotărârii de a săvârși vătămarea gravă a integrității corporale și până la momentul executării infracțiunii; 2) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să mediteze, să-și concentreze forțele sale psihice în vederea asigurării reușitei acțiunii sale; 3) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să treacă la săvârșirea unor acte de pregătire de natură să întărească hotărârea luată și să asigure realizarea ei.

Astfel, prima condiție pentru a considera vătămarea gravă a integrității corporale ca fiind săvârșită cu intenție, este necesar să se constate că luarea hotărârii de a săvârși vătămarea gravă a integrității corporale a premers (a precedat) cu o anumită perioadă de timp săvârșirea faptei. Durata acestui interval de timp nu este fixă și nici nu poate fi dinainte stabilită. În fiecare caz, instanța de judecată va constata dacă această condiție este sau nu îndeplinită, ținând seama de împrejurările concrete ale cauzei și, îndeosebi, de particularitățile subiective ale făptuitorului, deoarece, în funcție de aceste particularități, o persoană poate avea nevoie de un interval mai mare de timp pentru a chibzui, pe când o altă persoană poate chibzui cu multă eficiență chiar într-un interval de timp mai scurt.

Cea de-a doua condiție de realizare a intenției presupune, în esență, că hotărârea infracțională este luată după un prealabil examen comparativ al motivelor pozitive și negative, precum și al rezultatelor ilicite dorite și nedorite de subiect.

Cu privire la cea de-a treia condiție de realizare a intenției, este necesar a consemna că pregătirea de infracțiune este o etapă indispensabilă a activității infracționale, în ipoteza infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal. Intenția nu poate exista, dacă decizia infracțională nu se exteriorizează prin acte pregătitoare, de natură nu doar psihică, dar și materială, obiectivizată.

Intenția nu poate fi reținută, dacă făptuitorul a dispus de un timp suficient, dar nu a întreprins nici un act de pregătire a vătămării grave a integrității corporale.

Coroborând elementele teoretice cu starea de fapt stabilită de prima instanță, se atestă că aceasta încearcă să insinueze că inculpatul ar fi aplicat lovitura special pentru a-i cauza leziuni corporale grave lui Stratan C., însă se ignoră faptul că Plotnic D., din inerție, involuntar, fără amplitudine, i-a aplicat o singură lovitură simplă cu palma peste față lui Stratan C. care, căzând jos, s-a lovit cu capul de asfalt/beton (bordură) și de la

lovitura de bordură a primit trauma cranio-cerebrală deschisă, care i-a provocat decesul.

Astfel, vinovăția lui în săvârșirea faptei incriminate se caracterizează prin imprudență sub formă de încredere exagerată, deoarece acesta nu a prevăzut survenirea morții victimei în urma loviturii aplicate, deși trebuia și putea s-o prevadă, reieșind din faptul că i-a aplicat victimei o lovitură peste față, victima fiind în stare de ebrietate și afară fiind puțin lunecos, ceea ce presupunea posibila cădere a victimei de la lovitura primită peste față, în cumul cu faptul că era în stare de ebrietate și afară era puțin lunecos - cu capul pe suprafața betonată.

Or, dacă intenționa să-i cauzeze lui Stratan C. vătămări grave ale integrității corporale, nu o făcea prin intermediul unei singure lovituri cu palma peste față, fără amplitudine.

Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Conform principiului prezumției nevinovăției, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Totodată, la stabilirea pedepsei, urmează să se ia în considerație că nu a mai fost atras vreodată la răspundere penală, că are domiciliu stabil, familie și doi copii la întreținere, nu a avut conflicte cu vecinii, este angajat oficial în câmpul muncii, în funcția de director comercial, fiind caracterizat cu înalte calități organizatorice, profesionale și aptitudini impecabile, iar careva conflicte și neînțelegeri cu colegii, conducerea sau clienții, nu au fost sesizate, fiind o persoană responsabilă, sociabilă, receptivă și sânguincioasă, demn familist și carierist încrezut; duce un mod de viață obișnuit, nu face abuz de băuturi alcoolice, nu a fost observat în locurile publice în stare de ebrietate, se caracterizează pozitiv, are un comportament adecvat în societate. În privința sa nu au parvenit plângeri de la rude sau vecini, iar inspectoratul de poliție nu dispune de materiale compromițătoare în privința lui.

4. Potrivit Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2020, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că, deși inculpatul a recunoscut parțial vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin declarațiile succesului părții vătămate Testimițeanu T., ale martorilor Cravciuc A., Mladin G., Curoșu V., Roșca A., Cornovanu A., Vasilica V.; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.11.2018 cu planșa fotografică anexată, prin care a fost examinată porțiunea de drum public din preajma blocului locativ, amplasat pe XXXXXX XX, XXXXXX; procesele-verbale de ridicare din 05.12.2018 și de examinare din 06.12.2018, potrivit cărora de la Vasilica V. a fost ridicat un disc CD-R de model „Omega” cu înregistrări video cu imagini de la locul comiterii infracțiunii; raportul de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018, potrivit căruia decesul victimei Stratan C. a survenit în urma traumei cranio-cerebrale deschisă cu fractura bolții și bazei craniului, hematom subdural, contuzie cerebrală, complicată cu encefalită și bronhopneumonie purulentă. Trauma cranio-cerebrală deschisă, depistată pe cadavrul victimei Stratan C. s-a manifestat prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bolții și bazei craniului, hemoragii subdurale bilaterale, hematom subdural emisferial pe dreapta, hemoragii subarahnoidiene în lobii frontali bilateral, ramolire postcontuzională a lobilor frontali bilateral, hematom intracerebral parieto-frontal stânga, sânge în ventriculele cerebrale și a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un

corp contondent sau la lovirea de acesta cu circa 1 lună până la deces, posibil în circumstanțele menționate, având legătură cauzală directă cu decesul victimei și, după criteriul pericolului pentru viață, calificându-se ca vătămare corporală gravă.

Astfel, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității a stabilit just situația de fapt, și a încadrat corect faptele inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

Or, probele administrate coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, potrivit apelului formulat, apărarea solicită recalificarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 151 alin. (4) Cod penal în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.

Însă, argumentele inculpatului nu și-au găsit confirmare, urmând a fi respins ca fiind nefondat apelul declarat de inculpat, or, au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Conform art. 113 alin. (1), (2) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Delimitarea dintre infracțiunea de vătămare gravă a sănătății care a provocat decesul victimei și cea de lipsire de viață din imprudență, constă în următoarele: obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal poartă un caracter complex și include: obiectul juridic principal, constând în relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei și obiectul juridic secundar care este format din relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Totodată, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod Penal îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei.

Obiectul material al ambelor infracțiuni îl constituie corpul persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de vătămare gravă a sănătății persoanei; 2) urmările prejudiciabile, în speță, se manifestă sub urmare prejudiciabilă primară - vătămarea gravă a sănătății persoanei și decesul victimei ca urmare prejudiciabilă secundară; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Iar, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de lipsire ilegală de viață a unei alte persoane; 2) urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, în primul rând, se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă atât față de fapta prejudiciabilă cât și față de urmări.

Latura subiectivă a componentei de infracțiune prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal se exprimă prin vinovăție sub formă de imprudență în varianta de neglijență.

Pentru a deosebi norma care prevede vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care au provocat decesul victimei (art. 151 alin. (4) Cod penal) de lipsirea de viață din imprudență (art. 149 Cod penal) urmează să se atragă atenția asupra faptului ca vătămarea intenționată gravă a sănătății să exprese unei conduite violente, reprezentând o formă de manifestare a făptuitorului care a luat hotărârea să cauzeze victimei vătămări grave și se folosește de mijloacele apte să realizeze acest scop, pe când în cazul lipirii de viață din imprudență nu va avea loc un act de violență, ci o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei.

Pentru a verifica temeinicia afirmațiilor făptuitorului că a lipsit de viață persoana din neglijență, că a acționat fără intenție, aceste afirmații trebuie confruntate cu datele ce le caracterizează: acțiunea (inacțiunea) în momentul infracțiunii, ambianța în care a fost săvârșită infracțiunea, relațiile făptuitorului cu victima, conduita făptuitorului după lipsirea victimei de viață.

La caz, în urma coroborării statuărilor indicate supra la speța dată, raportate la declarațiile inculpatului și ale martorilor, conflictul dintre inculpat și victimă, se atestă că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, a fost constatat că decesul lui Stratan C. a survenit ca urmare a aplicării unei lovituri în regiunea capului, în rezultatul căreia, ultimul a căzut, lovindu-se cu capul de asfalt, fiindu-i cauzat, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018, traumă cranio-cerebrală deschisă cu fractura bolții și bazei craniului, hematom subdural, contuzie cerebrală, complicată cu encefalită și bronhopneumonie purulentă.

Totodată, sunt nefondate afirmațiile inculpatului că nu a avut intenția de a-i cauza vătămări corporale grave lui Constantin S., or, el, în momentul aplicării loviturii lui Stratan C. în regiunea capului, trebuia și putea să prevadă posibilitatea survenirii urmărilor grave, care ar duce la decesul persoanei, or, în condițiile în care inculpatul a văzut că victima este o persoană în etate, și anume, că avea 76 ani, era în stare de ebrietate, iar în momentul aplicării violenței aceștia se aflau pe carosabil (asfalt), inculpatul fiind din punct de vedere fizic superior victimei, nu a calculat și nu a luat în considerație forța cu care a aplicat lovitura, iar după intensitate și în raport cu cel care a suportat lovitura, are o forță majoră care, în consecință, a dus la cauzarea unor leziuni corporale periculoase pentru viață, urmate de deces.

Atât din declarațiile inculpatului, cât și din declarațiile martorilor, rezultă că între inculpat și victima Stratan C., precum și martorii Mladin G., Curoșu V. și Roșca A. inițial a avut loc un conflict. Potrivit declarațiilor martorilor Mladin G., Curoșu V. și Roșca A., după ce împreună cu victima au consumat băuturi alcoolice, se deplasau pe carosabil când i-au făcut observație inculpatului că ar fi condus automobilul cu viteză, iar acesta a oprit și, ieșind din automobil, a inițiat un conflict cu victima și martorii,

aplicându-i victimei o lovitură în regiunea capului, în rezultatul căreia ultimul a căzut, lovindu-se cu capul de asfalt.

Deci, este neîntemeiată poziția apărării că inculpatul i-a aplicat părții vătămate doar o singură lovitură în regiunea feței, iar survenirea decesului părții vătămate se datorează căderii acestuia și lovirea cu capul de asfalt, fapt ce nu a fost cuprins de intenția inculpatului, or, s-a constatat că există o legătură de cauzalitate dintre lovitura puternică aplicată de către inculpat cu pumnul în regiunea capului părții vătămate și căderea acestuia, respectiv, lovirea lui puternică de asfalt, cu producerea leziunilor corporale care au dus la decesul părții vătămate.

Potrivit art. 19 Cod penal, dacă, drept rezultat al săvârșirii cu intenție a infracțiunii, se produc urmări mai grave care, conform legii, atrag înăsprirea pedepsei penale și care nu erau cuprinse de intenția făptuitorului, răspunderea penală pentru atare urmări survine numai dacă persoana a prevăzut urmările prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate sau dacă persoana nu a prevăzut posibilitatea survenirii acestor urmări, deși trebuia și putea să le prevadă. În consecință, infracțiunea se consideră intenționată.

Totodată, argumentele din apel sunt formate de declarațiile martorilor și procesele-verbale de confruntare, iar aceste probe au fost apreciate de instanța de fond în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, fiind stabilit că acțiunile inculpatului cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, este irelevantă afirmația apărării că fapta infracțională prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal nu și-a găsit confirmare, iar acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, ca lipsirea de viață din imprudență, deoarece decesul victimei s-a produs ca urmare a vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății cauzate din imprudență, iar alegații apărării au un caracter teoretic, nefiind aplicabile speței, pe motiv că acțiunile inculpatului au fost intenționate, exprimate prin acțiuni concrete - lovirea unei persoane, care prin intensitatea forței are un caracter major, fapt ce s-a confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018.

Or, infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal stabilește ca latură obiectivă a infracțiunii - vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, acestea fiind apreciate ca urmări prejudiciabile primare, care au provocat urmări prejudiciabile și mai grave, ca decesul victimei, iar decesul victimei reprezintă anume acele urmări prejudiciabile pe care făptuitorul nu le-a prevăzut, însă trebuia și putea să le prevadă, aplicând lovitura cu forță victimei, care avea o vârstă înaintată și era în stare de ebrietate.

Prin urmare, este corectă soluția instanței de fond care, apreciind în coroborare probele administrate, a stabilit că acestea demonstrează baza faptică, și anume, că inculpatul, la 17.11.2018, aproximativ la ora 14.30, aflându-se în preajma blocului locativ amplasat pe XXXXXX XX, XXXXXX, urmărind scopul vătămării grave a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, a aplicat față de Stratan C., a.n. XXXXXX, violență fizică, manifestată prin aplicarea unei lovituri în regiunea capului, în rezultatul căreia ultimul a căzut, lovindu-se cu capul de asfalt, astfel, cauzându-i acestuia, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018, traumă cranio-cerebrală deschisă cu fractura bolții și bazei craniului,

hematom subdural, contuzie cerebrală, complicată cu encefalită și bronhopneumonie purulentă, care au provocat decesul victimei Stratan C.

Potrivit aceluiși raport de expertiză, trauma cranio-cerebrală deschisă depistată pe cadavrul victimei Stratan C. s-a manifestat prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bolții și bazei craniului, hemoragii subdurale bilaterale, hematom subdural emisferial pe dreapta, hemoragii subarahnoidiene în lobii frontali bilateral, ramolire postcontuzională a lobilor frontali bilateral, hematom intracerebral parieto-frontal stânga, sânge în ventriculele cerebrale și a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent sau la lovirea de acesta cu circa 1 lună până la deces, posibil în circumstanțele sus-menționate, având legătură cauzală directă cu decesul victimei și, după criteriul pericolului pentru viață, calificându-se ca vătămare corporală gravă.

Astfel, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, se reține în sarcina inculpatului componenta de infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

Iar, în urma cercetării probelor administrate, s-a constatat că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită pe deplin, fiind stabilit raportul de cauzalitate între acțiunile acestuia și vătămarea gravă a integrității corporale a părții vătămate, în urma cărora ultimul a decedat.

Or, decizia de menținere a sentinței de condamnare a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate se întemeiază atât în baza probelor administrate de acuzare, care au fost cercetate și examinate în instanțele de fond și de apel, cât și cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „în afara oricăror dubii rezonabile” (*hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978*).

Totodată, cu referire la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența CtEDO s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea Bragadireanu contra României, 06 decembrie 2006; hotărârea Orhan contra Turciei din 18 iunie 2002*).

La stabilirea pedepsei penale, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și corect i-a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare, ținând cont și de faptul că acesta a comis o infracțiune deosebit de gravă, cauzând decesul victimei, care se pedepsește cu închisoare de la 12 la 15 ani, a recunoscut parțial vina, anterior nu a fost condamnat, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, are doi copii minori la întreținere, este angajat în câmpul muncii, careva circumstanțe atenuante și agravante nu au fost constatate, în cazul în care norma penală incriminată inculpatului prevede pedeapsă doar cu închisoare, corectarea și reeducarea acestuia, precum și atingerea scopului pedepsei este posibil doar prin izolarea lui de societate.

5. Avocata Angela Babără a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să

fie recalificate în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.

Recurenta a invocat că instanțele de fond și de apel au apreciat eronat probele administrate, iar soluția adoptată este lipsită de suport probator și contravine prevederilor legale în vigoare.

Astfel, inculpatul nu a avut intenția de a-i cauza vătămări corporale grave lui Stratan C., iar prima instanță a omis să aprecieze la justa valoare aceste împrejurări, ignorând declarațiile martorilor Cravciuc A. și raportul de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018, care direct indică că decesul părții vătămate a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale deschise cu factura bolții și bazei craniului, hematom subdural, contuzie cerebrală, care s-a complicat cu encefalită și bronhopneumonie purulentă. Trauma depistată a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent sau la lovirea de acesta. Este posibilă formarea leziunilor depistate în circumstanțele indicate în ordonanță: cădere din poziție ortostatică, heteropropulsată.

Or, în urma audierii inculpatului și a martorilor oculari în instanța de judecată, precum și în urma confruntărilor efectuate în cadrul urmăririi penale, s-a constatat că Stratan C. a fost lovit de inculpat doar o singură dată, cu o lovitură simplă, fără amplitudine, în urma unui conflict apărut între ultimul și un grup de persoane, printre care și partea vătămată și, din cauza stării de ebrietate, precum și a ghețușului de pe asfalt, ultimul a căzut, lovindu-se cu capul de asfalt. Ulterior, inculpatul i-a acordat lui Stratan C. primul ajutor medical și a apelat la Serviciul de Urgență Medicală, rugând s-o facă și alți martori oculari, a rămas la fața locului până la sosirea urgenței și a poliției.

Din punct de vedere al laturii obiective, infracțiunea prevăzută la art. 151 alin. (4) Cod penal cuprinde vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății (urmările prejudiciabile primare), care, la rândul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave – decesul victimei (urmările prejudiciabile secundare).

Deci, art. 151 alin. (4) Cod penal prevede răspundere penală pentru două infracțiuni: 1) vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății; 2) lipsirea de viață din imprudență. Aceste două infracțiuni au fost reunite în una singură, deoarece orientarea principală a faptei o formează vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei a reprezentat urmările prejudiciabile firești ale faptei, nedorite și neadmise de inculpat. Decesul victimei trebuie să se găsească într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar legătura de cauzalitate trebuie să fie cuprinsă de vinovăția făptuitorului. Dacă decesul victimei a fost determinat în mare parte de starea de sănătate a victimei, caz în care este suficientă orice influențare din afară pentru a fi posibil sfârșitul letal, atunci cele comise nu pot fi calificate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

Din declarațiile martorilor și ale inculpatului se confirmă că conflictul nu a fost între Plotnic D. și partea vătămată, nefiind demonstrată nici intenția inculpatului de a-i cauza vătămări corporale grave victimei, deoarece nu s-a pregătit din timp pentru a-i cauza leziuni acestuia, aplicându-i doar o singură lovitură cu palma sau pumnul, fără

amplitudine, în regiunea feței victimei, mai mult, nu a dorit și nici măcar nu a avut posibilitatea să prevadă survenirea decesului acestuia.

Prin urmare, fapta săvârșită nu poate fi încadrată ca vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei, deoarece intenția inculpatului nu a fost nici de cauzare a vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății, nemaivorbind de dorința sau posibilitatea de a prevedea survenirea decesului victimei.

Mai mult, acuzarea a indicat eronat asupra vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei, iar instanțele de fond și de apel, cu toate că indică „În planul laturii subiective, fapta specificată la art. 151 alin. (4) Cod penal se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare” nu invocă nicio probă care ar demonstra intenția inculpatului de a-i cauza victimei leziuni corporale grave, acesta aplicând doar o lovitură cu palma sau pumnul, fără amplitudine, în regiunea feței părții vătămate.

Totodată, vătămarea gravă a integrității corporale săvârșită cu intenție presupune întrunirea concomitentă a trei condiții: 1) trecerea unui interval de timp din momentul luării hotărârii de a săvârși vătămarea gravă a integrității corporale și până la momentul executării infracțiunii; 2) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să mediteze, să-și concentreze forțele sale psihice în vederea asigurării reușitei acțiunii sale; 3) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să treacă la săvârșirea unor acte de pregătire de natură să întărească hotărârea luată și să asigure realizarea ei.

Astfel, prima condiție pentru a considera vătămarea gravă a integrității corporale ca fiind săvârșită cu intenție, este necesar să se constate că luarea hotărârii de a săvârși vătămarea gravă a integrității corporale a premers (a precedat) cu o anumită perioadă de timp săvârșirea faptei. Durata acestui interval de timp nu este fixă și nici nu poate fi dinainte stabilită. În fiecare caz, instanța de judecată va constata dacă această condiție este sau nu îndeplinită, ținând seama de împrejurările concrete ale cauzei și, îndeosebi, de particularitățile subiective ale făptuitorului, deoarece, în funcție de aceste particularități, o persoană poate avea nevoie de un interval mai mare de timp pentru a chibzui, pe când o altă persoană poate chibzui cu multă eficiență chiar într-un interval de timp mai scurt.

Cea de-a doua condiție de realizare a intenției presupune, în esență, că hotărârea infracțională este luată după un prealabil examen comparativ al motivelor pozitive și negative, precum și al rezultatelor ilicite dorite și nedorite de subiect.

Cu privire la cea de-a treia condiție de realizare a intenției, este necesar a consemna că pregătirea de infracțiune este o etapă indispensabilă a activității infracționale, în ipoteza infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal. Intenția nu poate exista, dacă decizia infracțională nu se exteriorizează prin acte pregătitoare, de natură nu doar psihică, dar și materială, obiectivizată.

Intenția nu poate fi reținută dacă făptuitorul a dispus de un timp suficient, dar nu a întreprins nici un act de pregătire a vătămării grave a integrității corporale.

Coroborând elementele teoretice cu starea de fapt stabilită de prima instanță, se atestă că aceasta încearcă să insinueze că inculpatul ar fi aplicat lovitura special pentru a-i cauza leziuni corporale grave lui Stratan C., însă se ignoră faptul că Plotnic D., din inerție, involuntar, fără amplitudine, i-a aplicat o singură lovitură simplă cu palma peste

față lui Stratan C. care, căzând jos, s-a lovit cu capul de asfalt/beton (bordură) și de la lovitura de bordură a primit traumă cranio-cerebrală deschisă, care i-a provocat decesul.

Astfel, vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate se caracterizează prin imprudență sub formă de încredere exagerată, deoarece acesta nu a prevăzut survenirea morții victimei în urma loviturii aplicate, deși trebuia și putea s-o prevadă, reieșind din faptul că i-a aplicat victimei o lovitură peste față, victima fiind în stare de ebrietate și afară fiind puțin lunecos, ceea ce presupune posibila cădere a victimei de la lovitura primită peste față, în cumul cu faptul că era în stare de ebrietate și afară era puțin lunecos - cu capul pe suprafața betonată.

Or, dacă inculpatul intenționa să-i cauzeze lui Stratan C. vătămări grave ale integrității corporale, acesta nu o făcea prin intermediul unei singure lovituri cu palma peste față, fără amplitudine.

Sentiința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Conform principiului prezumției nevinovăției, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Totodată, la stabilirea pedepsei, urmează să se ia în considerație că el nu a mai fost atras vreodată la răspundere penală; că are domiciliu stabil, familie și doi copii la întreținere, și nu a avut conflicte cu vecinii, este angajat oficial în câmpul muncii, în funcția de director comercial, fiind caracterizat cu înalte calități organizatorice, profesionale și aptitudini impecabile, iar careva conflicte și neînțelegeri cu colegii, conducerea sau clienții, nu au fost sesizate, fiind o persoană responsabilă, sociabilă, receptivă și sânguincioasă, demn familist și carierist încrezut; duce un mod de viață obișnuit, nu face abuz de băuturi alcoolice, nu a fost observat în locurile publice în stare de ebrietate, se caracterizează pozitiv, are un comportament adecvat în societate. În privința sa nu au parvenit plângeri de la rude sau vecini, iar inspectoratul de poliție nu dispune de materiale compromițătoare în privința lui.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie

stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul declarat este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile de drept și esența că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurentă.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile succesorului părții vătămate Testimițeanu T., ale martorilor Cravciuc A., Mladin G., Curoșu V., Roșca A., Cornovanu A. și Vasilica V., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.11.2018 cu planșa fotografică anexată, prin care a fost examinată porțiunea de drum public din preajma blocului locativ, amplasat

pe XXXXXX XX, XXXXXX, procesele-verbale de ridicare din 05.12.2018 și de examinare din 06.12.2018, potrivit cărora de la Vasilica V. a fost ridicat un disc CD-R de model „Omega” cu înregistrări video cu imagini de la locul comiterii infracțiunii, raportul de expertiză judiciară nr. 201803C2536 din 26.12.2018 că decesul victimei Stratan C. a survenit în urma traumei cranio-cerebrale deschisă cu fractura bolții și bazei craniului, hematom subdural, contuzie cerebrală, complicată cu encefalită și bronhopneumonie purulentă. Trauma cranio-cerebrală deschisă, depistată pe cadavrul victimei Stratan C. s-a manifestat prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura bolții și bazei craniului, hemoragii subdurale bilaterale, hematom subdural emisferial pe dreapta, hemoragii subarahnoidiene în lobii frontali bilateral, ramolire postcontuzională a lobilor frontali bilateral, hematom intracerebral parieto-frontal stânga, sânge în ventriculele cerebrale și a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent sau la lovirea de acesta cu circa 1 lună până la deces, posibil în circumstanțele menționate, având legătură cauzală directă cu decesul victimei și, după criteriul pericolului pentru viață, calificându-se ca vătămare corporală gravă, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei (*pct. 2., 4. din decizie*).

Totodată, soluția instanțelor coroborează cu jurisprudența națională, conform căreia pentru a verifica temeinicia afirmațiilor făptuitorului că a lipsit de viață persoana, din neglijență (*art. 149 CP*), că a acționat fără intenție, aceste afirmații trebuie confruntate cu datele ce caracterizează: acțiunea (inacțiunea) în momentul infracțiunii, ambianța în care a fost săvârșită infracțiunea. Structural, infracțiunea de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul victimei (*art. 151 alin. (4) CP*), cuprinde vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (urmările prejudiciabile primare), care, la rândul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave – decesul victimei (urmările prejudiciabile secundare) sau conform art. 19 Cod penal este o infracțiune cu două forme de vinovăție. În cazul dat, decesul victimei trebuie să se găsească într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății. Mai mult, această legătură de cauzalitate trebuie să fie cuprinsă de vinovăția făptuitorului. În planul laturii subiective, fapta prevăzută la art. 151 alin. (4) Cod penal se caracterizează prin intenții față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare. (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 24.12.2012, nr. 11 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor (145-148 CP), pct. 9., 10.*).

Or, prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului este demonstrată concludent prin probele administrate.

În același timp, la individualizarea pedepsei penale, instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată

inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont că inculpatul a recunoscut parțial vina, dar a comis o infracțiune deosebit de gravă, care se pedepsește în exclusivitate cu închisoare de la 12 la 15 ani, soldată cu decesul unei persoane, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale aplicate inculpatului (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest

sens (pct. 2. – 5. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul *Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că s-a aplicat inculpatului pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Angela Babără, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 19 martie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2020, în privința inculpatului Plotnic Dorel XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 26 februarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun